

01. TIẾNG CHUÔNG CHÙA CỔ

Boong boong, tôi là chuông đại hồng, ngôi chùa xưa trên đỉnh núi

Boong boong, tôi khua vang mở đầu cho một bình minh mới

Boong boong, nghe tiếng tôi xin người nở nụ cười

Boong boong, nghe tiếng tôi xin người đem mắt thương nhìn cuộc đời

Boong boong, thổi vào tâm người tỉnh lặng

Boong boong, thổi ra miệng người mỉm cười

Boong boong, người trở về phút giây hiện tại

Boong boong, người an trú phút giây tuyệt vời

Ba nghiệp lắng thanh tịnh, gửi lòng theo tiếng chuông

Nguyện người nghe tỉnh thức, vượt thoát nẻo đau buồn.

02. HẢI ĐẢO TỰ THÂN

Quay về nương tựa, hải đảo tự thân,

chánh niệm là Bụt, soi sáng xa gần

Hơi thở là Pháp, bảo hộ thân tâm,

nằm uẩn là Tăng, phối hợp tinh cần

Thở vào thổi ra, là hoa tươi mát, là núi vững vàng,

nước tĩnh lặng chiếu. Không gian thanh thang.

03. ĐÃ VỀ ĐÃ TỚI

Đã về đã tới, bây giờ ở đây, vững chãi thành thời, quay
về nương tựa
Nay tôi đã về, nay tôi đã tới, an trú bây giờ, an trú ở đây
Vững chãi như núi xanh, thành thời dường như mây trắng,
Cửa vô sinh mở rồi, trạm nhiên và bất động.

04. BA SỰ QUAY VỀ NƯƠNG TỰA

Con về nương tựa Bụt, người đưa đường chỉ lối cho con trong
cuộc đời

Namo Buddhaya

Con về nương tựa Pháp, con đường của tình thương và sự
hiểu biết

Namo Dharmaya

Con về nương tựa Tăng, đoàn thể của những ai nguyện sống
cuộc đời tỉnh thức

Namo Sanghaya

Buddham saranam gacchami

Dharmam saranam gacchami

Sangham saranam gaccham

05. TRÁI TIM TÙ BI

Em nghe gì không hỏi em?
Con chim nhỏ hát vang đầu hè.
Em thấy gì không hỏi em?
Con chim nhỏ múa trên canh tre.
Hót đi chim hót đi chim,
hót cho mặt trời hồng trong ta.
Hót đi chim hót đi chim,
hót cho niềm hận thù trôi xa.
Chim trên đồng chim trên non,
chim tung cánh xóa tan mây mù
Chim trong hồn chim trong tim
ôi thương quá tiếng chim tù bi!

Hoa cúc vàng nơi quê em,
tươi như áo mới em ngày nào.
Hoa nắng hồng nơi quê anh,
lung linh chiếu sáng soi ngày xanh.
Nắng lên đi, nắng lên đi,
nắng lên hồng nụ cười tin yêu.
Nắng lên đi, nắng lên đi,
nắng lên hồng ngày đẹp lên theo
Hoa hiểu người hoa yêu thương,
hoa thương xót thế gian đau buồn.
Hoa trên đồi hoa trên nương,
ôi thương quá cánh hoa tù bi!

Trăng sáng ngời trên sân ho,
trăng lên tiếng hát vui đêm già.
Trăng sáng ngời trên non xa,
trăng xua bóng tối trong hồn ta.
Sáng lên trăng, sáng lên trăng,
sáng cho người tìm về bên nhau.
Sáng lên trăng, sáng lên trăng,
sáng cho tình người nở đêm thâu.
Trăng thương đời trăng thương ai.
Trăng đem mát mẻ cho muôn người.
Trăng thanh bình trăng an vui,
ôi thương quá ánh trăng từ bi!

Bao nhiêu đèn bao nhiêu hoa,
bao nhiêu nến thấp lên trong hồn.
Yêu quê mẹ, yêu quê cha,
yêu thương những mái tranh làng xa
Thấp tim lên, thấp tim lên,
thấp cho tình người dậy trong ta.
Thấp tim lên, thấp tim lên,
thấp cho tình người dậy trong ta.
Thấp tim lên, thấp tim lên,
thấp cho niềm hận thù tiêu ma.
Yêu thương người, yêu thương ta,
yêu luôn những thú hoang rừng già.
Yêu kẻ thù như yêu ta
ôi thương quá trái tim từ bi!

06. CHỖ ĐÚNG

Quê hương tôi là đây, chỉ có dòng sông, hàng cau vườn chuối.
Mặt trái đất dù mang đầy cát bụi
Nhưng trăng sao, những trăng sao vẫn đẹp những đêm ...rằm.

07. CÁT BỤI (*Trịnh Công Sơn*)

Hạt bụi nào hóa kiếp thân tôi
Để một mai vườn hình hài lớn dậy
Ôi cát bụi tuyệt vời
Mặt trời soi một kiếp rong chơi

Hạt bụi nào hóa kiếp thân tôi
Để một mai tôi về làm cát bụi
Ôi cát bụi mệt nhoài
Tiếng động nào gõ nhịp không nguôi

Bao nhiêu năm làm kiếp con người
Chợt một chiều tóc trắng như vôi
Lá úa trên cao rụng đầy
Cho trăm năm vào chết một ngày

Mặt trời nào soi sáng tim tôi
Để tình yêu xay mòn thành đá cuội
Xin úp mặt bụi ngùi
Từng ngày qua mỗi ngóng tin vui

Cụm rừng nào lá xác xơ cây
Từ vực sâu nghe lời mời đã dậy
Ôi cát bụi phận này
Vết mực nào xóa bỏ không hay...

08. CẢN TRỌNG

Qua ngõ vắng, lá rụng đây, tôi theo con đường nhỏ. Đất hồng
như môi son... bé thơ
Bỗng nhiên tôi cản trở từng bước chân đi.

09. O HÓA

Mí mắt chân trời mới, đầu núi nghiêng nghiêng tìm gối tựa
Đêm về, đêm về thơm giấc cỏ hoa, ảo hóa bàn tay gió dậy
Ngân hà nển ngọc lung linh, khung cửa lung đôi bỏ ngõ
Sao băng vụt cháy lời kinh, vạn kiếp xoay quanh vòng mộng寐
Đêm nay, đêm nay chợt thấy chân hình

10. ĐẠI TRƯỢNG PHU

Cửa tùng đôi cánh khép, một mũi tên sáng loáng, lìa dây cung,
lao vút tới,
Mặt trời nổ tung, đây sân hoa cam rụng, phảng phất bóng vô
cùng.

11. ĐÂY LÀ TỊNH ĐỘ

Đây là Tịnh Độ, Tịnh Độ là đây, mỉm cười chánh niệm, an trú
hôm nay

Bụt là lá chín, Pháp là mây bay, Tăng thân khắp chốn, quê hương
nơi này

Thở vào hoa nở, thở ra trúc lay, tâm không ràng buộc, tiêu dao
tháng ngày.

12. MỘT NGÀY VUI

Buổi sáng nghỉ điều lành, buổi trưa làm điều lành,

Buổi tối mộng điều lành, ta có một ngày vui

Buổi sáng làm điều lành, buổi trưa làm điều lành,

Buổi tối mộng điều lành, ta có một ngày vui

ĐK: Ta sẽ có Niết-Bàn, ngay giữa cuộc đời này,

Ta sẽ có hòa bình, ngay trong trái tim ta

Rửa chén thở và cười, lật rau thở và cười, làm bếp thở và cười,
ta có một ngày vui

Chờ Bus thở và cười, lái xe thở và cười, đèn đỏ thở và cười,
ta có một ngày vui

ĐK

Buồn chán thở và cười, Ghét thương thở và cười, Giận dữ thở
và cười, Ta có một ngày vui.

Buổi sáng thở và cười, Buổi trưa thở và cười, Buổi tối thở
và cười, Ta có một ngày vui.

ĐK

13. VIÊN XUÂN

Mùa xuân đang đến trăm hoa từng bùng nổ
Mùa xuân đang đến muôn chim đều ca vang
Ai biết nơi đây ven rừng bên suối nhỏ
Trong lòng ta đâu có khi nào mà không xuân.

Xuân vắng hay không khi cười đùa thay giận dỗi,
Xuân vắng hay không khi rặng ngời mắt và môi,
Xuân vắng hay không khi không hôn ghen tức tối
Xuân vắng hay không khi biết vui sống trong tình người.

Đèn thiêng soi dấu bước đi không lạc lối,
Ngàn xưa in những dấu chân chưa hề phai,
Và trên Linh Thúu hôm nay như vừa thấy,
Có ai đang ngắm hoa mỉm cười

Cùng nhau ta bước đi trên con đường sáng,
Cùng nhau ta sống thanh thoi và hiên ngang
Ta sống nơi đây mặc tình mưa nắng dội,
Cho dù trăm năm có khi nào mà không vui
Cho dù trăm năm có khi nào mà không vui

14. SINH SỰ (*điệu cổ bản*)

Bởi tôi sinh sự nên sự tình mới sinh
Nếu không sinh sự, sự nào có sinh
Nhớ luôn chánh niệm để đừng sự sinh, hồi ai!

Nhớ lấy câu này, thực tập hằng ngày
Và luôn chánh kiến chánh tư duy,
Vững tâm chánh định để lòng an vui thoát vòng sự sinh.

15. SỐNG VUI (I)

Chỉ còn có hát ca mà thôi, sống nơi đây cho thật tuyệt vời
Biết ngay nhiều nguồn cơn bối rối, chỉ tại chính ta không chịu vui,
Mình từng sống lúc trông mặt nhau, lúc cong lưng trong ruộng
đục ngầu
Lúc đi dạo đường trăng hoa lá, nghe lời gió ru qua rừng lau.

Mình đâu có tiếc chi mà nhớ, mình đâu có mong chi mà mơ
Từng giây phút, phút giây đổi mới, mình riêng biết có chi đâu
mà ngờ

Chỉ còn có sống vui mà thôi, quên hết đi bao cơn nghèo đói
Nụ cười mãi vẫn trên bờ môi, từng bước chân điễm trang cuộc đời

Từng nhịp bước hát vang trời mây, tung cước khai ba ngàn thế
giới
Nào ai biết ta đang từng giây, tụng biển kinh vốn không lời này.

16. SỐNG VUI (II)

- Chỉ thiền quán sống vui dài lâu, phép an tâm ôi thật
nhiệm màu

Đắm say nhiều chìm trong bóng tối, khổ và sống thênh
thang cuộc đời.

- Tình không bền lấy chi mà vướng, đường đi tới vượn
cao tình thương

Ngày vui tới thế gian đổi mới, đời chuyển biến có chi
đâu mà ngờ.

- Đùng hờn oán kết thêm nghiệp duyên, lấy thương
yêu xóa sạch hận thù

thấp lên nụ cười hiền trong sáng, đem nguồn vui đắp
xây tình người.

- Chỉ còn có sống vui mà thôi, quên hết đi bao cơn
nghèo đói

Nụ cười mãi nở trên bờ môi, từng bước chân điếm
trang cuộc đời.

17. VIÊN NGỌC QUÝ

Hãy dâng cho nhau hạnh phúc là an trú phút giây này thôi

Hãy buông thả dòng sầu khổ, về nâng sự sống trên tay

Châu báu chất đầy thế giới, tôi đem tặng bạn sáng nay

Một vốc kim cương sáng chói, long lanh suốt cả đêm ngày

Mỗi phút mỗi viên ngọc quý, tóm thâu đất nước trời mây

Chỉ cần một hơi thở nhẹ, là bao phép lạ hiển bày

Chim hót thông reo hoa nở, trời xanh mây trắng là đây

Ánh mắt thương yêu sáng tỏ, nụ cười ý thức đong đầy

Này người giàu sang bậc nhất, tha phương cầu thực xưa nay

Hãy thôi làm thân cùng tử, về đây tiếp nhận gia tài.

18. NẾU CÓ YÊU TÔI

Trần Duy Đức, Lời: Ngô Tịnh Yên

Có tốt với tôi thì tốt với tôi bây giờ
Đừng đợi ngày mai đến lúc tôi xa người
Đừng đợi ngày mai đến khi tôi phải ra đi
Ôi muộn làm sao nói lời tạ ờn.

Nếu có bao dung thì hãy bao dung bây giờ
Đừng đợi ngày mai đến lúc tôi xa đời
Đừng đợi ngày mai biết đâu tôi nằm im hơi
Tôi chẳng làm sao tạ lỗi cùng người
Rộn ràng một nỗi đau
Nghẹn ngào một nỗi vui
Dịu dàng một nỗi đau
Ngậm ngùi một nỗi vui.

2.

Có nhớ thương tôi thì đến với tôi bây giờ
Đừng đợi ngày mai lúc mắt tôi khép lại
Đừng đợi ngày mai có khi tôi đành xuôi tay
Trôi dạt về đâu, chốn nào tựa nương

Nếu có yêu tôi thì hãy yêu tôi bây giờ
Đừng đợi ngày mai đến lúc tôi qua đời
Đừng đợi ngày mai đến khi tôi thành mây khói
Cát bụi làm sao mà biết lụy người
Rộn ràng một nỗi đau
Nghẹn ngào một nỗi vui
Dịu dàng một nỗi đau
Ngậm ngùi một nỗi vui

19. GẦN NHAU

Gần nhau trao cho nhau yêu thương tình loài người
Gần nhau trao cho nhau tình yêu đừng gian dối
Gần nhau trao cho nhau ánh mắt nhân loại này
Tình yêu trao cho nhau xây đắp trên địa cầu

Cho dù rừng thay lá xanh đi,
Cho dù biển cạn nước bao la,
Ta vẫn yêu thương nhau mãi mãi

Gần nhau trao cho nhau yêu thương dù một ngày,
Gần nhau trao cho nhau bao nhiêu tình yêu ấy
Gần nhau trao cho nhau nước mắt hay nụ cười,
Và xin trao cho nhau những ước mơ tuyệt vời

Cho dù bầu trời kéo mây đen,
Cho dù rừng nào thiếu muôn chim,
Ta vẫn thương yêu nhau mãi mãi

Gần nhau trao cho nhau thương yêu đừng giận hờn
Gần nhau trao cho nhau ta đem tình yêu tới
Gần nhau trao cho nhau những tháng năm nồng nàn
Giờ đây trong yên vui xin nhớ mang nụ cười
Cho dù thời gian có trôi pha,
Cho dù ngàn vạn tháng năm qua
Ta vẫn thương yêu nhau mãi mãi
Nay em khi mưa rơi ta nghe lòng bồi hồi,
Này em khi sương rơi tan theo làn mây khói
Một mai ta chia tay xa cách nhau ngàn trùng
Thì xin trao cho nhau câu mến thương ngập lòng.

20. TRÚC LÂM

Gần nhau thương yêu nhau, Trúc Lâm tình mặn nồng
Gần nhau thương yêu nhau thiên môn cùng chung sống
Gần nhau thương yêu nhau, hơi thở và nụ cười
Cùng nhau tâm an vui ta hát ca vang trời.

Cho dù đời có lắm khổ đau
Cho dù ngày vui ấy qua mau
Ta vẫn luôn siêng tu tinh tấn.

Gần nhau thương yêu nhau, Trúc Lâm mùa hạ này
Gần nhau thương yêu nhau Trúc Lâm mùa vui ấy
Gần nhau thương yêu nhau quyết chí đại nguyện thành
Ngày nay gieo nơi nơi nếp sống vui an lành.

Ơn Thầy nguyên nhớ mãi không quên
Ơn Bạn nhờ thiện hữu ta nên
Xin nhớ ơn Trúc Lâm mãi mãi.

21. THIÊN TRÀ

Mời bạn hãy nâng ly trà, tình bạn sẽ thêm đậm đà, cùng
bạn nở nụ cười tươi
Trà ngon bốc hơi nghi ngút, trà tỏa hương thơm. Ly trong
tay tròn đầy chánh niệm
Nhìn nhau thân ái, rõ ràng bên nhau chú phải nào là
chiêm bao, giờ phút này chúc ta sum vầy.

22. Ý THỨC EM MẶT TRỜI TỎ RẠNG

Thức dậy hôm nay, em thấy trời xanh,
Chắp tay em cảm ơn đời màu nhiệm
Cho em hai mươi bốn giờ tinh khôi,
Cho em bầu trời bao la, mặt trời lên cao, rừng cây ý thức,
Mặt trời lên cao, rừng cây vươn nắng chan hòa

ĐK

Em đi ngang qua đồng hoa hướng dương,
Hàng vạn bông hoa ngoảnh nhìn về phương Đông chói
sáng
Ý thức em mặt trời tỏ rạng, bàn tay em gieo hạt cho mùa
sang năm

Biển động tai em, nghe tiếng triều dâng,
Xôn xao mây bốn phương rời lồng lộng
Quê hương thân yêu ngát hồ sen thơm,
Quê hương hàng dừa ven sông
Ruộng đồng vườn vai, cười theo bông lúa,
Ruộng đồng vườn vai cười mưa vui nắng trăm mùa.

ĐK

Đất mẹ cho em hương quế tàn ô.
Tía tô rau hún rau ngò màu nhiệm
Mai đây xanh tươi núi đồi quê hương
Mai đây lộc đời lên nhanh
Ngọt lời ca dao trần gian vui hát
Ngọt lời ca dao màu xanh đưa bước chân người.

23. HAI LỜI HỨA

Con xin hứa mở rộng lòng thương và tìm cách bảo vệ sự sống

của mọi người , mọi loài, cỏ cây, cầm thú và đất đá.

(thở) hum hà, hum hà, hum hà

Con xin hứa mở rộng lòng hiểu biết để có thể thương yêu và chung sống

với mọi người mọi loài cỏ cây, cầm thú và đất đá.

(thở) hum hà, hum hà, hum hà.

24. BÔNG HOA VÀNG TRONG CỎ

Buổi sáng em đi thiền hành,

Chợt một bông hoa vàng trong cỏ

Trông thấy em

Bông hoa nghiêng nghiêng mỉm cười,

Rồi bông hoa hỏi

"Em có biết là Bụt thương em không?"

*Em biết Bụt thương em

Mà Bụt cũng thương mọi người và mọi loài khác nữa

Bụt thương con sóc con nai, con muỗi con trùng, con

chim con cá

Bụt lại thương những loài cỏ cây, và thương những loài đất đá

Hoa ơi, hãy cùng em sung sướng chấp nhận tình thương

Để từ hôm nay phân chia hạnh phúc trên mọi nẻo đường

Hoa ơi, hãy cùng em sung sướng chấp nhận tình thương

Để từ hôm nay phân chia hạnh phúc trên mọi nẻo đường
Hoa ơi, em chấp tay thành bông sen búp,
Xin nguyện đi trên con đường tuyệt vời, tuyệt vời của Bụt
Con đường hiểu biết con đường thương yêu.
Em xin học thở học cười,
Để chuyển hoá những nỗi buồn cơn giận
Để trái tim em làm ra tình thương rất ngọt,
Thành nụ cười rạng rỡ trên mắt và trên môi
Hoa ơi, hoa hãy giúp em ,
Nai ơi, sóc ơi, chim ơi, cá ơi, cỏ cây ơi, đất đá ơi.....
Chúng ta hãy cùng nâng đỡ nhau
Trên con đường thực tập, con đường hiểu biết, con đường
thương yêu.

25. THIỀN HÀNH

Thở đều theo bước thanh thời, ta mỉm miệng nở luôn nụ
cười,
Đằng xa trời đất bao la, phút giây hiện tại là phút giây
tuyệt vời
Tuyệt vời là vẻ đẹp của đất trời, tuyệt vời là ta ở tại đây
Có thầy có bạn có luôn nụ cười
Còn thở là ta còn sống, bước điều là còn đủ hai chân
Còn thấy đường để ngắm thiên nhiên, vậy là sướng quá
tiên trên đời.

26. NGHE CHUÔNG

Boong! tiếng chuông huyền diệu vang rền không gian vào
cõi thanh thang
Nguyện tiếng chuông này, vang đến mọi người
Xa xôi tăm tối đường lối âm u
Những ai phiêu bạt mau dừng lại chân bưng tỉnh giấc mê.

27. LÝ NGỒI THIỀN

(Nhạc Lý Con Sáo)

Vắng vẳng nghe, chuông báo giờ công phu
Tôi bước đi từng bước nhẹ nhàng, trên đường đất hiền
lành
Vào thiền đường lòng không nghĩ suy, luôn nhất tâm
những hơi vào ra
Hơi thở vào lòng nghe thanh thoi, hơi thở ra vững thân
ngồi yên
Bao ưu phiền giờ đây đã tan, thân và tâm sống trong bình
an.

28. MỘT CỖ ĐI VỀ

(Trịnh Công Sơn)

Bao nhiêu năm rồi còn mãi ra đi, đi đâu loanh quanh cho
đời mỗi mệt.
Trên hai vai ta đôi vàng nhạt nguyệt, rọi suốt trăm năm
một cỗ đi về...

Lời nào của cây, lời nào cỏ lạ, một chiều ngồi say một đời thật nhẹ ...ngày qua.

Vừa tàn mùa xuân, rồi tàn mùa hạ, một ngày đầu thu nghe chân ngựa về...chốn xa.

Mây che trên đầu và nắng trên vai, đôi chân ta đi sông còn ở lại.

Con tinh yêu thương vô tình chợt gọi. Lại thấy trong ta hiện bóng con người.

Nghe mưa nơi này lại nhớ mưa xa, mưa bay trong ta bay từng hạt nhỏ.

Trăm năm vô biên chưa từng hội, chẳng biết nơi nao là chốn quê nhà.

Đường chạy vòng quanh một vòng tiều tụy, một bờ cỏ non một bờ mộng寐....ngày xưa.

Từng lời tà dương là lời mộ địa, từng lời bể sông nghe ra từ độ... xuôi khe.

Trong khi ta về lại nhớ ta đi, đi lên non cao đi về biển rộng.

Đôi tay nhân gian chưa từng độ lượng, ngọn gió hoang vu thổi suốt... xuân thì.

29. LỜI QUA TIẾNG LẠI

Lời qua mà tiếng lại
Giải quyết chi đâu?
Sao không dừng lại

Lời qua mà tiếng lại
Giải quyết chi đâu?
Sao không dừng lại

Kéo hồ thêm sâu

Thở nhẹ và sâu

Lời qua mà tiếng lại

Lời qua mà tiếng lại

Giải quyết chi đâu?

Giải quyết chi đâu?

Sao không dừng lại

Sao không thở nhẹ

Kéo hồ thêm sâu

Mỉm cười nhìn nhau

30. LÝ NGỒI THIỀN

(Nhạc Lý Bến Tre)

Trời vừa hừng sáng, chuông chùa ngân, chuông chùa
ngân

Bước chân nhẹ nhàng thanh thản, bước vô bước vô thiền
đường

Ôi thanh thoi nhẹ nhàng, nhẹ nhàng nhẹ nhàng an nhiên
An nhiên vững thân ngồi yên.

Thiền đường buổi sáng trăng còn treo, trăng còn treo

Nở ngay nụ cười tươi mát, bước chân dẫm lên thực tại

Ôi thanh thoi nhẹ nhàng, nhẹ nhàng nhẹ nhàng an nhiên
An nhiên vững thân ngồi yên.

Thiền đường ấm áp thấy được tâm, thấy được tâm

Một phen mà ngồi xuống, quyết tâm dứt luôn sầu đau

Ôi thanh thoi nhẹ nhàng, nhẹ nhàng nhẹ nhàng an nhiên
An nhiên vững thân ngồi yên.

Vui buồn là thuyền theo gió, hơi thở chính là neo

Vững tâm duy trì hơi thở, chớ cho cuốn trôi thuyền đi

Ôi thanh thoi nhẹ nhàng, nhẹ nhàng nhẹ nhàng an nhiên
An nhiên vững thân ngồi yên.

31. THẢNH THỜI

(Nhạc Qua Cầu Gió Bay)

Chuông ngân từng tiếng ối à ngân nga
thở vào tâm tĩnh lặng a à a í a
thở ra ối à mỉm cười, thở ra ối a mỉm cười

tình tình tình thảnh thơi, tình tình tình thảnh thơi.

An nhiên ngồi xuống ố à an nhiên
thiền đường trên gối cỏ a à a í a
trầm luân ối a hết rồi , trầm luân ối a hết rồi
tình tình tình thảnh thơi, tình tình tình thảnh thơi

Thong dong từng bước ối à thong dong
đường đời sao bỗng nhẹ a à a í a
cửa không ối a bước vào, cửa không ối a bước vào
tình tình tình thảnh thơi, tình tình tình thảnh thơi.

32. HÃY THÔI LÀM KHỔ CHO NHAU

(Nhạc Trung Hoa, Lời Pháp Hòa)

Ta quyết chí đi tu, danh lợi không buộc ràng,
sóng gió ta chẳng sờn lòng, đem hết tinh thần,
lo tu tinh tấn, quyết tâm sống trong đạo màu

ĐK: Dù đời hay đời đổi, ta nguyện không đời đời
đem an vui cho mọi nhà, tập thở tập cười
sống trong tỉnh thức, nói năng với nhau ôn hòa

Ta nay có Tăng thân, ôi hạnh phúc nào bằng
vai chung vai một lòng nguyện, đem ánh đạo vàng
thương yêu hiểu biết, đến cho đến cho muôn người.

ĐK: Đòi người trong ngăn ngại, gây khổ nhau làm gì?
thôi em ơi ta nguyện rồi, thương mến nhau hoài
xóa tan tất cả, các tâm ghét-ghen- giận-hờn
Thôi em ơi ta nguyện rồi, thương mến nhau hoài
xóa tan tất cả, các giây vắn vướng buộc ràng.

33. MUỐN THƯƠNG PHẢI HIỂU

Sáng hôm qua em ra vườn hái một bông hường,
em vô ý bị gai hường sượt bị thương, cả ngày em
chỉ lo băng bó,
bởi vì em biết thân mình thì mình thương
HÒA: ừa thế mới thiệt là thương (3 lần)

Sáng hôm nay em ra vườn ngắm lại cây hường,
em than thở với bông hường về nỗi đau thương,
chùng hiểu ra thì em mới biết,
muốn thương cây hường phải qua cầu Hiểu rồi đến cầu
Thương,
HÒA: ừa thế mới thiệt là thương (3 lần)

34. THỞ

Thở vô, tâm tĩnh lặng- thở ra, miệng mỉm cười
đem mắt thương nhìn khắp cuộc đời
Thở vào ta là đóa hoa xinh- thở ra ta tươi mát nhẹ nhàng
tỏa hương thơm ngát khắp dịu dàng
Ta vững vàng như đồi cao núi xanh - ta sáng soi như
nước tĩnh hồ thu
Thở vào ta là không gian thanh thoi - thở ra ta thấy ta
thên thang.

35. LỬA GIẬN

Mỗi khi tôi giận cái mặt tôi buồn xo- trái tim hậm hực
lửa đầu bùng to
boong boong tôi thấy ai cũng buồn- tôi muốn đầu
giận hờn
lửa lửa từ đâu sao cứ dâng dâng từng cơn
boong boong tình tình tình có tiếng chuông ngân
vang đàng xa (2 lần)

Boong boong tiếng chuông chánh niệm, bước chân tôi
nhẹ nhàng hơn
hơi thở tôi an bình, hơi thở tôi an bình
buồn phiền dần xa khi thở luôn mấy hơi vào ra (2 lần)

Boong boong Quan Thế Âm lực, Quán Thế Âm hạnh
tôi tập mở lòng ra, tôi lắng nghe tâm mình, hạt giống
kia mấy đời
tiềm tàng trong tôi nên khiến tôi nổi sân thật mau (2 lần)

Boong boong kẻ kia thế này, kẻ kia nặng lời
nguyên do vụng về thôi, tôi quyết tâm xây hồ, chuyển t
hối ganh giận hờn ,
thành hồ sen thơm ngát hương của Hiếu và Thương (2 lần)

36. HẠNH PHÚC ĐƠN SƠ

Nếu không có hạnh phúc một đời - ta hãy tìm hạnh phúc
một năm một tháng
nếu không có một tháng một năm - ta hãy tìm hạnh phúc
một ngày một giờ

ĐK: Sáng nay tôi thấy mình hạnh phúc - sau một đêm
ngon giấc nồng nàn
và tôi nhìn ra - thấy xuân chan hòa - A! một đóa hoa tươi.

Nếu không có hạnh phúc một đời - ta hãy tìm hạnh phúc
một năm một tháng
nếu không có một tháng một năm - ta hãy tìm hạnh phúc
một ngày một giờ

ĐK: Sáng nay tôi thấy mình hạnh phúc - tâm hồn thêm
tươi mát ngọt ngào
chợt tôi nhận ra - nét môi em cười -A! một đóa hoa tươi.

Nếu không có hạnh phúc một đời - ta hãy tìm hạnh phúc
một năm một tháng

nếu không có một tháng một năm - ta hãy tìm hạnh phúc
một ngày một giờ

ĐK: Sáng nay tôi thấy mình hạnh phúc - nghe nhẹ tên
quên hết muộn phiền
rồi cùng nhạc rơi -tiếng ca không lời -A! một đóa hoa tươi.

37. CHUYỂN HÓA TẬP KHÍ

(Nhạc Lý Ngựa Ô)

Trầm Luân:

Phóng con ngựa chạy rong - ngựa hoang em phóng, theo
sắc để tìm vui

ú ư ù ú ư, phi theo ngũ dục, chạy lạc vào rừng mê
trôi lẩn trong sắc thọ, gây thêm nghiệp chướng, biết bao
sân hận phiền hà

Là em ý a... đắm chìm, đắm chìm em đắm chìm trong
trầm luân. (2 lần)

Dừng chân

Bắt con ngựa chạy rong, chạy rong em nhốt, em nhốt con
ngựa hoang

á a à á a, không cho qua núi mộng, trở lại rừng mơ
trôi lẩn trong thất niệm, phi theo tập khí, nói năng không
được hài hòa

Là em ý a... quyết lòng, quyết lòng, em quyết lòng dừng
chân (2 lần)

Thánh Thơi

Giúp con ngựa tịnh tâm, tịnh tâm theo pháp, theo pháp để
cùng đi

í í í í, đi trong chánh niệm, thực tập tử bi
cho cây bi trí nở, trăm hoa tuệ giác, trú trong an lạc tuyệt
vời

Là em ý a... sống đời, sống đời, em sống đời thành thói
Là em ý a... sống đời, sống đời, em sống đời (nó) tự do.

38. MỖI NGÀY TÔI CHỌN MỘT NIỀM VUI

(Trịnh Công Sơn)

Mỗi ngày tôi chọn một niềm vui - chọn những bông hoa
và những nụ cười
tôi mặc gió trời mời em giữ lấy- để mắt em cười tựa lá bay
Mỗi ngày tôi chọn đường mình đi - đường đến anh em
đường đến bạn bè
tôi đợi em về bàn chân quen quá - thảm lá me vàng lại
bước qua

ĐK: và như thế tôi sống vui từng ngày
và như thế tôi đến trong cuộc đời
đã yêu cuộc đời này bằng trái tim của tôi

Mỗi ngày tôi chọn một lần thôi - chọn tiếng ru con nhẹ
bước vào đời
tôi chọn nắng đây, chọn cơn mưa tới - để lúa reo mừng
tựa vẫy tay
Mỗi ngày tôi chọn ngồi thật yên - nhìn rõ quê hương

và nghĩ lại mình

tôi chợt biết rằng, vì sao tôi sống - vì đất nước cần một trái tim

ĐK

Mỗi ngày tôi chọn một niềm vui - cùng với anh em tìm đến mọi người

tôi chọn nơi này, từng đêm ca hát - đã thấy tiếng cười rộn rã bay.

39. AI BẢO ĐI TU LÀ KHỔ

(Nhạc Phạm Duy - Lời Pháp Hòa)

Ai bảo đi tu là khổ, đi tu sướng lắm chứ

Ngồi tụng kinh, cái đầu rung rinh và đôi mắt lim dim

Năm tháng không lo chuyện chi ngoài công phu chấp tác

Cứ mỗi năm ba má đến thăm mang bánh quà đầy mâm.

Ai bảo đi tu là khổ, đi tu sướng lắm chứ

Được thầy thương, huynh đệ cùng tu, đời ôi quá an vui

Vui sống bên nhau dài lâu, hòa lời kinh tiếng hát

Biết thương nhau, cảm thông cho nhau, đời chẳng còn khổ đau.

Ai bảo đi tu là khổ, đi tu sướng lắm chứ

Ngồi học kinh, khói trầm lung linh, và tâm trí khái minh

Vui thú ta đi thiền hành, nào trời trong gió mát

Ước mong sao giới đức thêm cao, mau thoát vòng trần lao

Ngồi trong Pháp Đường tâm trí yên, thật yên
Mỗi khi pháp đàm học nghe rất nhiều
Thở ra, thở vào thấm thía những lời kinh
Ngồi ăn với chúng hỏi chi vui bằng?

Ai bảo ăn chay là khổ, ăn chay sướng lắm chú
Nào phở cay và đậu hủ tươi, nào hủ tiếu bún riêu
Cho tí rau thơm vào thêm, nồi cà-ri thơm phức
Muốn ăn thêm nhưng có tiếng chuông, em thở vào,
thở ra.

40. BÔNG HỒNG CÀI ÁO

Một bông hồng cho em, một bông hồng cho anh, và
một bông hồng cho những ai
cho những ai đang còn mẹ, đang còn mẹ để lòng vui
sướng hơn.

rủi mai này mẹ hiền có mất đi, như đóa hoa không
mặt trời,

như trẻ thơ không nụ cười, như đời mình không lớn
khôn thêm,

như bầu trời thiếu ánh sao đêm,

Mẹ mẹ là dòng suối dịu hiền - mẹ mẹ là bài hát thần
tiên là bóng mát trên cao - là ánh mắt trắng sao - là
ánh đuốc trong đêm khi lạc lối

Mẹ mẹ là lọn mía ngọt ngào - mẹ mẹ là nải chuối
buồng cau

là tiếng dế đêm thâu - là nắng ấm nướng dâu

là vốn liếng yêu thương cho cuộc đời

Rồi một chiều nào đó anh về - nhìn mẹ yêu - nhìn
thật lâu - rồi nói với mẹ rằng:

“Mẹ ơi, mẹ ơi, mẹ có biết hay không? “ “Biết gì ?”

“Biết là con thương mẹ không? “

Đóa hoa màu hồng vừa cài lên áo đó anh - đóa hoa
màu hồng vừa cài lên áo đó em

thì xin anh, thì xin em, hãy cùng tôi vui sướng đi -
hãy cùng tôi vui sướng đi.

41. BÀN TAY MÀU NHIỆM

(ngâm chậm)

Bàn tay vô thủ vô chung

Bàn tay màu nhiệm vô cùng của ai

Bàn tay vậy gọi sao đêm

Bàn tay mang lại êm đềm tuổi thơ.

Tay này đưa nắng về làng - tay này mang gió lành
qua ruộng đồng

Tay này may áo đêm đông - tay này dệt mối tình
chung quê nghèo.

Bàn tay em như tấm mạ non - bàn tay em đưa thuyền
sang sông

Bàn tay em thơm lúa hương nồng - bàn tay em núi
sông mãi còn

Tay này thấp đước lên đường - tay này đưa lối về nguồn
yêu thương

Tay này dựng lại quê hương - tay này nắm lấy cương
thường tổ tiên

Bàn tay em trong sáng dịu hiền - bàn tay em như đóa
bạch liên

Bàn tay em giữ thơm quê mẹ - bàn tay em nối liền Việt
Nam

Tay này nhân ái làm quen - tay này thấp sáng ngọn đèn
đêm đen

Tay này may áo cơ hàn - tay này dâng bát cơm tràn
thương yêu

Bàn tay em, ôi ! quá màu nhiệm - bàn tay em thanh thoát
thần tiên

Bàn tay em không vướng thù hận - bàn tay em đem đến
bình yên

Tay này vun xới tình người - tay này chỉ lối đưa đường
thế gian

Tay này lau ráo lệ tràn - tay này thế giới ba ngàn nở hoa

Bàn tay em mãi mãi vẫn còn - còn hình bóng mẹ cha
thân yêu

Còn quê hương linh hồn tổ quốc - bốn nghìn năm vẫn
hiến giống nòi

Tay này nở đóa sen hồng - tay này giữ mối tình chung
quê nhà

Tay này gánh vác sơn hà - tay này chuyển ánh đạo
vàng lan xa

Bàn tay thương thân yêu của em - bàn tay thương xây
dựng tương lai
Bàn tay thương kết nối tình người - bàn tay thương
để lại ngày mai

Tay này cởi mở đơm đầy - tay này tưới mát tình gầy
nở hoa
Tay này bắt nhịp cầu qua - qua dòng thân ái qua hồn
quê hương.

42. THIÊN SINH RU NỘI KẾT

Mưa rơi nhẹ nhẹ bên trời, lắng nghe thỏn thức đầy
vời nổi lòng
Ngủ đi nội kết mông lung, để cho hơi thở mấy tầng
vào ra.
Sớm khuya gieo hạt từ hòa, mai này lòng đất nở hoa
cho đời
Ngủ đi nội kết tôi ơi, ngày mai chuyển hóa cho đời
thương nhau.

43. NIỀM ĐAU THÁNG NĂM THEO CHIỀU LÁ BAY

(Nhạc Mùa Thu Lá Bay - Lời Pháp Hòa)

Một ngày sống vui bên mái gia đình
Nói sao cho vừa hết niềm an lành
Lạy Phật cầu xin mãi như ngày nay
Đừng ai trách nhau mà cần hiểu nhau.

ĐK: Thế gian này, sao nhiều cay đắng
Tại chúng ta chẳng biết yêu thương nhau hoài
Mà cứ để, cho lòng ghét ghen
Ngày bùng to, nổi kết cuốn lôi dài dài.

Giờ ngày ăn năn đến trước Phật đài
Chí thành dâng hương cúng dường Như Lai
Nguyện cầu hộ cho chúng con bình an
Niềm đau thán năm theo chiều lá bay.

Lòng mình có an nhờ có tu hành
Chẳng để phiền nảo chúng tự tung hoành
Nhờ Thầy truyền trao pháp môn thật hay,
Nhìn nhau-hiểu nhau chân tình hiện ngay

ĐK

Nguyện cùng Tăng Thân tinh tấn hằng ngày
Quyết đem an vui gieo khắp muôn loài
Thực tập nhìn nhau với tâm từ bi
Nguyện xin Thế Tôn thương tình chúng mình
Nguyện xin Thế Tôn gia hộ chúng con.

44. MỞ CỬA TÂY PHƯƠNG

(Nhạc Sơn Tinh Thủy Tinh)

Mở cửa Tây Phương, cho các nhân loại đi về, đi đi về
Bên Tây Phương vui tươi hằng nghe loài chim nói Pháp
Mau mau đi lên (2 lần)

Khởi vòng tử sanh (2 lần)

Đến cảnh Tây Phương vui vẻ an lạc bốn mùa, bốn bốn mùa

Đi lên trên Tây Phương, (2 lần)

Đầy hoa mùi hương thơm ngát

Trong ao hoa sen (2 lần)

Trắng vàng đỏ xanh (2 lần)

Dưới đáy ao sen, lót những thủy ngọc xa cừ, xa xa cừ

Bốn phía trên hoa sen (2 lần)

Đầy thêm hào quang chiếu sáng

Đua nhau tuôn ra (2 lần)

Trắng vàng đỏ xanh (2 lần)

Nhớ thuở xưa kia, vô số nhân loại sinh về, sinh sinh về

Đức Thích Ca Mâu Ni (2 lần)

Từ lâu lâu làm tỉnh không nói

Muốn cho nhân sinh (2 lần)

Đặng về cõi Tây (2 lần)

Thích Ca Mâu Ni, quyết tâm độ tận phen này, phen phen này

Các con muốn sanh (2 lần)

Thì mau trì danh Đức Phật

Ôi thôi! ôi thôi! (2 lần)

Không còn tử sanh (2 lần)

Hết thủy chúng sanh, tâm ý cung kính vui mừng, vui vui
mừng

Chẳng có bao nhiêu lâu (2 lần)

Vãng sanh về trong nháy mắt

Đi lên trên hư không (2 lần)

Vang đầy trống chuông (2 lần)

Lúc đến Tây Phương chư Thánh trời nhạc rước vào,
rước rước vào

Ôi Tây Phương vui thay (2 lần)

Cầu xin về bên cõi ấy

Ở chi nơi đây (2 lần)

Nợ trần vẩn vương (2 lần)

45. THU ĐẸP ĐÃ VỀ RỜI

Một lá ngô đồng rơi, có hay chẳng người ơi

Một lá ngô đồng rơi, thu đẹp đã về rồi.

ĐK: Ngàn chiếc lá còn rơi

Đỏ au hay vàng tươi

Ngàn chiếc lá rơi rơi

Bay vềo ngập cả trời.

Lò lũng trên trời cao, chiếu lên nước hồ xanh

Lò lũng trên trời cao, mây đẹp còn dựng thành.

ĐK

Rừng vi lô quạnh hiu, sáo lên ru hồn ai

Rừng vi lô quạnh hiu, nắng vàng ngập ruộng dài

ĐK

Niềm thương trong lòng tôi, thắm tươi không nhạt phai
Niềm thương trong lòng tôi, thu đẹp vẫn còn hoài.

ĐK

46. PHÚT GIÂY TUYỆT VỜI

(Nhạc Kìa Con Bướm vàng - Lời Pháp Hòa)

Ngồi yên lắng lòng, ngồi yên để thiên
lòng an vui, mỉm cười tươi
ôi phút giây thật tuyệt vời (2 lần)
tan sầu lo, hết buồn xo.
Giận nhau để chi, giận chi chống già
cười lên đi, niềm sân si
trong phút giây tan biến rồi, tâm giờ đây đã lắng rồi
ôi nhẹ tênh, ôi nhẹ tênh.

47. BẾN BỜ AN LẠC

(Nhạc Bến Thượng Hải- Lời Pháp Hoà)

Đời vui, đời buồn; buồn vui chuyển biến là chuyện thường
thế gian
Người ơi! dù vui hay buồn, mà lòng ta quyết tâm vẫn bền
đường tu.

ĐK: Thương nhau phải nhớ, thông cảm cho nhau
Đừng hờn trách nhau hoài bạn nhé
Đời mình ngắn ngủi, biết sống bao lâu

Sao để lòng buồn chán ghét nhau làm chi?

Thị phi chuyện đời, người tu phải quyết để chúng ngoài
bến tai

Niềm an vui thanh thoi tháng ngày, thì từ đây sẽ bên ta dài
lâu.

ĐK: Tây Phương mở lối, ngay thế gian này
Chẳng cần kiếm nơi này nơi khác
Xin mời bạn lũ, hãy nắm tay nhau
Để bước vào thế giới hết trơn sầu lo.

Thị phi chuyện đời, người tu phải quyết để chúng ngoài
bến tai

Niềm an vui thanh thoi tháng ngày, thì từ đây sẽ bên
ta dài lâu

Niềm an vui sẽ bên ta dài lâu.

48. QUA CƠN MÊ

(Nhạc Nhật Ngân, Lời Pháp Hòa)

Một mai qua cơn mê
Xa cuộc đời bênh bồng
Ta lại về bên nhau
Ngày gió mưa không còn
Nên đường thật hiền lành
Ta mặc tình rong chơi

Cùng nhau ta sẽ đi,
Sẽ đi trong yên vui
Xây dựng lại tương lai.

Bao tháng năm lạc loài
Tháng năm ta một nhòai
Sẽ tiêu tan ngày này.

ĐK:

Tình người sau cơn mê vẫn xanh
Dù bao tháng năm đau thương dập vùi
Mình tay nắm tay xua ngậm ngùi
Cùng theo các em học hành như xưa.

Một khi ta đi tu, xin nguyện tặng cho đời thật nhiều niềm
an vui
Cùng dắt nhau tu hành, biến bao nhiêu đau thương, trở
thành niềm an vui
Cùng nhau ta tiến tu, quyết tâm ta đi lên, cho dù đời
chong gai
Ta sẽ đem tặng người, sẽ đem dâng tặng đời, trái yêu
thương ngọt ngào.

ĐK:

Lòng ta luôn an vui, đâu còn sự giận hờn, trong lòng
hoài làm chi
Cùng quyết tâm thực hành, quyết đem tâm thương yêu
chan hòa cùng nơi nơi

Đời ta sẽ trắng tay thế nhân ôi hay chẳng, cuộc đời này
hư vô

Xin nhớ luôn trông hoài trái yêu thương ngọt, hái đem
dâng tặng đời.

Đời ta sẽ trắng tay thế nhân ôi hay chẳng, cuộc đời này
hư vô

Xin nhớ luôn trông hoài trái yêu thương ngọt, hái đem
dâng tặng đời.

49. TÌNH THẦY

(Nhạc Lòng Mẹ, Lời Pháp Hòa)

Lòng Thầy trong sáng như vàng trắng tròn mùa thu
Thầy luôn khuyên nhắc chúng con sống đời hòa bình
Thầy đem chân lý soi đời con trẻ đường về
Dắt con thực hành con đường giải thoát tử sanh.

ĐK: Bao năm khuya sớm bên cạnh Thầy
Lời Thầy khuyên nhắc lòng con luôn mãi khắc ghi
Thương con thầy luôn nhắc bảo rằng
Cuộc đời hư vô các con phải bền chí tu.

Dù bao gian khó con nguyện theo Thầy trọn đời
Đệ huynh con quyết sống mãi trong tình lục hòa
Thầy ơi, minh chứng cho lời con trẻ thệ nguyện
Quyết noi gương Thầy giúp đời thoát khổ triền miên.

ĐK: Bao năm khuya sớm bên cạnh Thầy
Lời Thầy khuyên nhắc lòng con luôn mãi khắc ghi
Thương con thầy luôn nhắc bảo rằng
Cuộc đời hư vô các con phải bền chí tu.

Dù bao gian khó con nguyện theo Thầy trọn đời
Đệ huynh con quyết sống mãi trong tình lục hòa
Thầy ơi, minh chứng cho lời con trẻ thệ nguyện
Quyết noi gương Thầy giúp đời thoát khổ triền miên.

50. ƠN NGHĨA SANH THÀNH

Uống nước nhớ nguồn, làm con phải hiếu
Em ơi hãy nhớ năm xưa, những ngày còn thơ, công
ai nuôi dưỡng
Công đức sinh thành, người hỡi đừng quên
Công cha như núi Thái Sơn,
Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra.

Người ơi làm người ở trên đời, nhớ công người nuôi
dưỡng, đó mới là hiền nhân
Vì đâu anh nên người tài ba, hãy nhớ công sinh thành,
nhờ ai mà có ta.

Uống nước nhớ nguồn, làm con phải hiếu

Công cha như núi Thái Sơn,
Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra.

51. MỤC LIÊN CỨU MẸ

(Nhạc Lan và Điệp, Lời Pháp Hoà)

Tôi kể người nghe, ngày xưa thời Phật, có một ngài
Tôn Giả,
tên Mục Kiền Liên, Đại Hiếu là biệt danh, vừa chúng
được lục thông.

Ngài muốn đền công ơn sanh dưỡng, tìm khắp muôn
phương,

xem coi mẹ mình, sau khi qua đời, nghiệp duyên thúc
đẩy sanh về nơi đâu.

Rồi một ngày kia, Ngài thấy mẹ mình chịu cực hình
cay đắng,

dưới tận âm cung, đói khát mẹ lạnh rung, thương quá
sầu lệ rơi.

Ngài mới bèn dâng cơm đến Mẹ, mẹ thấy cơm kia,
đưa tay lên và,

thương thay cho bà, cơm đã hóa lửa nuốt mà đắng đau.
Ôi thương mẹ già, Mục Liên trở gót quay lui về dương
thế,

xin trên Đại Giác, ban con một pháp đặng cứu độ mẹ
hiền

Đức Thích Ca phân qua, tội chướng sâu xa không thể
cứu được đâu

bao nhiêu nghiệp chướng cũng mẹ con chịu thôi, mẹ
con chịu thôi

Thế Tôn thương tình, còn phải làm gì đặng mẹ mình
thoát khổ

Đức Phật dạy ngay, thiết cúng mười phương Tăng,

nhân đúng ngày Vu-Lan
Ngày ấy truyền lan xa mãi mãi, bao thế năm qua, chu
Tăng luôn lưu truyền
Phật tử đồng thệ nguyện, nguyện noi gương hiếu của
Đức Mục Kiền Liên.

52. NGỒI THIÊN

Ngồi thiên trên tảng đá xanh, gió ngàn di động muôn
cành nở hoa
Nắng vàng nhẹ nhẹ trôi qua, mây đang gợn sóng in tà
áo ai.
Xuyên qua bao đặm đường dài, gió ơi ngừng lại ta hỏi
mấy câu
Đêm đêm hứng giọt sương sầu, lá xa nguồn cội biết
đâu lối về.
Hồn ơi thức tỉnh cơn mê, trở về chánh niệm chớ mê
việc đời
Mắt đừng ô nhiễm mắt ơi, tai không nghe mãi chuyện
đời thị phi.
Chân ơi ngừng lại đừng đi, để tâm lắng đọng những gì
đã qua
Rũ xong cái nghiệp ta bà, thoát căn nhà lửa đáo tòa
Như Lai.

53. TÂM NGUYỆN

(Cổ Nhạc, Lời Pháp Hòa)

Con cúi xin Tam Bảo từ bi, từ bi che chở
cho tất cả Tăng Thân ngày đêm thường luôn tinh tấn tu
Đừng giận hờn chi nhau, mà thương nhau cảm thông
nhau hoài.

Con cúi xin chư Bụt , từ bi, từ bi chăm sóc
cho cuộc sống Tăng Thân ngày đêm, ngày đêm an ổn luôn
Dù cuộc đời bon chen mà thân tâm thanh thoi tháng ngày.

54. ĐỜI THÔI CÔ ĐƠN

(Nhạc Đời Tôi Cô Đơn, Lời Pháp Hòa)

Đời tôi đi tu, nên tôi đâu có cô đơn, vì không cô đơn nên
tôi đây mới tu hoài
Đừng cho tôi tu, vì chán đời đắng cay, vì thất tình bao lần
nên vào chùa để ẩn tu.

Đời tôi đi tu nên tôi đây lắm an vui, thầy cùng đệ huynh
chung nhau xây ánh đạo vàng
Vì tôi biết tu, nên tôi đâu còn trách ai, tôi đâu còn giận
hoài, vì biết đời luôn đổi thay.

Tôi tu, tôi quyết đem tình thương, chuyển hóa mọi buồn
đau, mang an vui, cho mọi nhà
Tôi yêu , tôi chẳng yêu riêng ai, yêu khắp cả sanh chúng,
bận lòng gì phải cô đơn.
Tôi xin, xin chúc em ngày mai, hoa trái hiểu và thương
vây quanh em cả cuộc đời

Lo chi duyên kiếp luôn dở dang, nên suốt đời em mãi: -
than cô đơn, than buồn đau.

Rằng nghe tôi đi, chớ yêu riêng cá nhân ai, làm như tôi
đây đem tâm thương khắp muôn loài
Rồi em sẽ hay, thế giới đây khổ đau, thế giới đây ưu sầu,
sẽ trở thành tịnh độ ngay.

55. HẠNH LẮNG NGHE

(Nhạc Lý Chim Quyên, Lời Pháp Hòa)

- Ai nói gì, ai nói chi- Mỉm mỉm cười, mỉm mỉm cười
Cho cơn giận nó được nguôi, cho gương mặt nó được tươi.

- Nghe bên này, xuyên quá đây- Nhớ nhớ cười, nhớ nhớ
cười

Nghe ông bạn mình ơi, nghe cô bạn mình ơi.

- Trên đời này, luôn đổi thay- Vô vô thường, vô vô thường
Ta đâu buồn làm chi, ta cứ cười hoài đi.

56. LẮNG NGHE VÀ CHUYỂN HÓA

(Nhạc Lý Đất Giồng, Lời Pháp Hòa)

Ai nói gì thì mình cứ nghe,
nghe sâu hiểu thấu thương nhiều
thở vô tâm tĩnh lặng, thở ra miệng mỉm cười
Ta cười ta thở thật sâu, ưu buồn tan biến thật mau,
tang tình tang tính tình tang

Ai nói gì thì mình cứ nghe,
nghe sâu hiểu thấu thương nhiều
buồn chi ba bốn bữa, để tâm tư héo sâu
ta cười ta thở thật sâu, ưu buồn tan biến còn đâu
tang tình tang tính tình tang.

57. TRỐNG CHUÔNG

(Nhạc Trống Cơm, Lời Pháp Hòa)

Vào chùa có trống có chuông, khen ai khéo thỉnh
ố mấy hay mà hay ghê (2 lần)
làm người nghe lòng thanh thoát (2 lần)
ố mấy tịnh, tịnh, tịnh tâm
ố mấy đi tìm chẳng có nơi đâu, chỉ tìm có ở chùa mà thôi
lòng mà đang buồn đang giận
ô ố ô ô nhớ nghe chuông
nghe chuông để hết ưu phiền em nhớ nhe em
Duyên nghiệp sẽ tan liền (2 lần)

58. LÝ BÌNH AN

(Nhạc Lý Đan Đệm, Lời Pháp Hòa)

- Sáng nay lên chánh điện, tâm đầy an vui
thấy tăng thân ngồi tĩnh tọa, mỉm cười vui, dáng rất tươi.
- Sáng nay nghe chuông thỉnh, sao mà ngân nga
thấy chân tâm, lòng giải thoát, hết buồn lo, hết co ro.
- Sáng nay nghe tất cả, tụng thời công phu
tiếng chuông ngân, hòa với mõ, lúc trầm bổng, nghe

rất hay.

- Ước mong cho tất cả, luôn được an vui
ráng lo tu, đừng tranh cãi, biết cảm thông, biết
thương nhau.

59. VỮNG ĐƯỜNG TU

(Nhạc Hồ Đô Ta, Lời Pháp Hòa)

Đường tu..... dô ta
khó lắm bạn ơi..... dô ta
nhưng mà quyết chí.....dô ta
gian nan ngại gì. - dô tà - dô tà - là hò dô ta - dô ta

Thị phi.....dô ta
thì mặc thị phi.....dô ta
nhưng lòng ta quyết.....dô ta
thị phi ngại gì. - dô tà - dô tà - là hò dô ta - dô ta

Chị em.....dô ta
cùng một người cha.....dô ta
phải thương phải quý.....dô ta
điều nhau tu hành - dô tà - dô tà - là hò dô ta - dô ta

60. ÁNH ĐẠO VÀNG

Từ ngàn xưa, vương thành Ca-tì-la-vệ. Tất Đạt Đa
thái tử con vua Tịnh Phạn
Thời niên thiếu, sống trong nhung lụa êm ấm, thương
chúng sanh, lạc loài trong kiếp luân hồi
Rồi một hôm, bên thành Ca-tì-la-vệ, Tất Đạt Đa quyết
chí xuất gia tầm đạo.
Lìa vua cha, lánh xa cung điện nguy nga. Cắt tóc xanh
khoác mình mảnh áo nâu sồng.
Rừng núi....ca vang. Muôn tia hào quang, chiếu sáng
bóng Ngài. Chim vui, chào đón
Mười phương thành tâm kính lạy Bổn Sư.
Ngài là đấng cha lành cứu độ muôn loài. Đức từ bi
Ngài gieo ánh sáng đạo vàng.
Đời dương thế, si mê tham giận làm lỗi, con cúi xin, ơn
Ngài cứu độ chúng sanh.

61. MỤC KIỀN LIÊN

Đìu hiu gió, bóng chiều rơi theo lá thu,
có đàn chim bay vãn vờ, chuông chùa xa đưa thuyền mơ
Mục-kiền-liên đứng nhìn cảnh đêm dần lan,
nhớ mẹ xót xa tâm hồn, bóng mẹ biết bây giờ đâu
Đây nơi âm cung, gió đưa tiếng lòng tê lòng, đây nơi ôi
nơi, mẹ ta đã đèn tội thế.
Diêm-vương Diêm-vương, hãy cho thân này phúc mọn.
Cơm đây cơm đây, mẹ ơi hãy xơi đi mẹ.

Những than ôi, cơm hóa than. Lạy Phật Ngài ban ơn lành
Mục-kiền-liên gió mang ánh vàng tưới dội âm cung
Mục-kiền-liên cánh sen trắng trong dịu thỏa bao lòng
Mục-kiền-liên cúi đội ơn Ngài cứu độ vong nhân
Mục-kiền-liên chúng con cố nguyện theo từng bước vàng
ôi Mục-kiền-liên.

62. NẮNG MAI

Nắng mai về, cây lá xanh tươi. Nắng mai về, lúa mới
thơm hương

Nắng mai về, chim hót muôn phương. Nắng mai về,
mùa xuân đón chào.

Bé thương về, như búp măng non. Bé thương về mặt
đỉnh xinh xinh

Bé thương về, như suối ban mai. Bé thương về, tình
thương đón chào.

Nắng mai về, tô thắm muôn phương. Nắng mai về,
cho đóa sen xinh

Nắng mai về, tươi mát nhân sinh. Nắng mai về, tình
thương đón chào.

Bé thương về, như đất quê hương, Bé thương về nắng
mới tâm linh

Bé thương về, như lá vô sinh. Bé thương về, như ai
mĩm cười

Bé thương về như hoa mĩm cười.....

63. CƯỜI ĐI EM

(Nhạc Lý Giang Nam)

Cang chi mà nói ư ư ư ư ư nọi nói-noi noi nặng lời em nói
nặng lời
làm buồn lòng nhau ư ư ư ư. (2 lần)

Đưa tay mà thỉnh ư ư ư ư ư thỉnh thỉnh-thỉnh thỉnh một
hồi em thỉnh một hồi một hồi là chuông ư ư ư ư ư. (2 lần)

Em ơi hãy mỉm ư ư ư ư ư mỉm mim-mim mỉm miệng cười
em mỉm miệng cười nụ cười thật tươi ư ư ư ư (2 lần)

64. THẮP SÁNG CHÁNH NIỆM

Đừng mong ai cho mình nụ cười. Đừng quên đi phút
giây hiện tại

Đừng mong ai cho mình hạnh phúc. Ta quay về nương
tựa trong ta.

Hạnh phúc đâu phải đi tìm nhọc nhằn. Đời đau thương
ta quyết tâm thề nguyện

Đường tu tâm sẽ là đất mới. Thắp Chánh Niệm đem
về nơi nơi.

Đường tu thôi ta đành miệt mài. Vì không ai cho mình
giải thoát

vì không ai cho mình tự tại. Vì tình nào thương ta hơn
ta đâu ?

Đường quy tâm bất nhĩp cầu hơi thở. Niềm tin yêu sẽ là
nắng mới

Đường đi lên tuy có nhiều gian khổ. Tháp Chánh Niệm
đem nguồn yên vui.

Đừng mong ai cho mình hòa bình. Đừng mong ai cho
mình thanh thản

Đừng mong ai cho mình no ấm. Vì tình nào thân thương
hơn tình ta ?

Dù bao lâu chưa nhìn được mình. Đường ta đi con đường
sáng lạn

Tình anh em sẽ là sức sống. Tháp Chánh Niệm xây nhà
của ta.

65. MẸ LÀ PHẬT

Mẹ cho ta tình yêu thương, Mẹ cho ta mùi thanh lương
Con tìm Mẹ truyền đạt tất cả, Mẹ dạy rằng "Yêu Thương
Quê Hương"

Tình của mẹ vời vợi trên cao, Tâm của mẹ như vàng
trắng sao

Đôi mắt mẹ mặt trời ánh sáng, Bàn tay mẹ cứu vớt
thương đau.

Mẹ là Phật đại nguyện hóa thân, Mẹ là hoa, hoa đẹp
tuyệt trần

Mẹ là nước, nước nguồn vô tận, Cuộc đời mẹ chỉ biết
hiến dâng.

Con chấp tay chiêm ngưỡng ơn người, Con nhất tâm

khánh chúc vạn lời

Mẹ là Phật, là Phật hằng hữu, Cho cuộc đời con mãi
thắm tươi.

66. NHỮNG LỜI KINH THIÊNG

(Nhạc Những Đồi Hoa Sim - Lời Pháp Hòa)

Những lời kinh thiêng ôi những lời kinh thiêng sáng
chiều lay lòng người

Người còn buồn đau chìm theo bao năm tháng khi lòng
chưa tỉnh mê

Mấy lúc trôi lăn ngoài trần thế

Ai hẹn được ngày về, vì hồng trần bay bay...

Từ nay có lời kinh thiêng đó

Và tiếng mõ đêm vắng làm tỉnh giấc mê lầm

Những lời kinh hay ôi những lời kinh hay, xóa niềm
đau muộn phiền

Một chiều rừng mưa ngồi nghe kinh giải thoát, chuông
chùa ngân tiếng vang

Phút chốc bao nhiêu sầu ân oán, nay trở thành bờ đê,
đều nhờ lời kinh thiêng

Lời kinh nhiệm màu và thanh thoát, thầm giúp người
đau xót về nương đấng Cha Lành.

ĐK:

Ôi, ngày trở về, thầm cảm ơn tha thiết lời kinh yêu

Ôi, lòng thanh thoát, và đã quyết không còn theo bóng tối.

Xưa chưa biết gì an vui, một lần đi xa nhà mà đành lỡ bước
lang thang

Thấm, thấm nhiều cơn mưa gió, cuộc đời đầy hoang vu
nên để ngày đi xa tít.

Những lời kinh thiêng ôi những lời kinh thiêng, sáng
chiều lay lòng người
Người còn buồn đau chìm theo bao năm tháng khi lòng
chưa tỉnh mê
Mấy lúc trôi lăn ngoài trần thế
Ai hẹn được ngày về, vì hồng trần bay bay...
Từ nay có lời kinh thiêng đó
Và tiếng mõ đêm vắng làm tỉnh giấc mê lầm
Từ nay có lời kinh thiêng đó
Và tiếng mõ đêm vắng làm tỉnh giấc mê lầm

67. HÁI HOA

(Nhạc Phạm Duy - Lời Pháp Hòa)

Hỏi bạn mình ơi
Nói năng cho khéo
Câu nào heo héo
Thì hãy bỏ đi
Chú để làm chi
Nói ra người ta buồn...
tinh tinh tính tinh tình tình tình (2 lần)

Cái đẹp người ta
Chẳng qua ăn nói
Cuộc đời tươi rói
Nhờ lắm người thương

Chớ để sầu vương
ứ ứ là hoa sầu (2 lần)

Gió thổi ngàn hoa
Tỏa hương khoe sắc
Muôn phiên sẽ tắt
Nhờ có lời hay
Ái ngữ ngắt ngay
ứ ứ là bao người (2 lần)

Nói giỏi làm hay
Xứng danh Phật tử
Hiền lành chẳng dữ
Gần đóa hoa sen
Lớn nhỏ đều khen
Ứ ứ là tuyệt vời

68. CHIẾC ÁO MÀU LAM

(Nhạc Trần Thiện Thanh - Lời Pháp Hòa)

Chiếc áo tràng lam nhẹ nhàng ôi thanh đạm
Đây áo lam hiền lan tỏa khắp muôn phương
Chiếc áo tràng lam muôn đời không phai nhạt
Màu lam ơi em vẫn đẹp ngàn đời.

Mặc áo màu lam tâm thường luôn khỏe nhẹ
Thương áo lam hiền chuyên chở Giới thanh cao
Áo của trần gian mặc vào bao sóng vỗ
Màu lam ơi ta mãi nguyện mặc hoài

ĐK:

Đẹp quá ai ơi, màu lam đẹp vô cùng
Màu khói hương lòng ta xin nguyện nương theo
Dù có ra sao, ta xin nguyện mang hoài
Về bến an bình, quay về độ nhân sinh.

Em xinh tươi trong chiếc áo màu lam
Em đi qua kéo trẻ chuyển tàu đêm
Qua đến bến bình an.

Chiếc áo trắng lam nhẹ nhàng ôi thanh đạm
Đây áo lam hiền lan toả khắp muôn phương
Chiếc áo trắng lam muôn đời không phai nhạt
Màu lam ơi em vẫn đẹp ngàn đời.

69. ĐỜI VÀ ĐẠO

(Nhạc Lam Phương - Lời: Pháp Hòa)

Cuộc sống nào nhớ không anh?
Cuộc sống nào mình đã mệt nhoài
Cuộc sống nào vừa đi đã mỏi
Đường quanh co chẳng biết lối về
Đời bon chen ôi lắm nào nề
nắng phong trần làm sồn đôi chân
gió sân hận trong sương chiều
ta thấy quanh hiu.

Cuộc sống nào nhớ không anh?

Cuộc sống nào mình quá an lành
Cuộc sống nào bình an vững chãi
lòng an vui, quên hết muộn phiền
Quì bên nhau cất tiếng kinh hiền
tiếng chuông màu diệt mộng hư vô
chúng ta quyền mãi mãi gần nhau.

Rồi từ đó nhờ pháp môn ta cùng nhau thực hành
Nhờ mình có đấng ân sư ... trao truyền pháp nhiệm màu
Âm thầm con cảm ơn Thầy
Đau buồn chuyển hóa trong con
Con về đem yên bình chan rãi mọi nơi

Cuộc sống đời...lắm tơ vương
Cơn lốc đời lạnh buốt tâm hồn
và con đường đời luôn trắc trở
giờ an vui ta có đạo màu
Nhờ ân sư dẫn dắt đêm trường
Tiếng chuông chùa xóa mọi thê lương
Khéo tu hành, dù ở đời
ta vẫn hằng vui.

70. NÓI LẠI TÌNH XƯA

(Nhạc Ngân Giang - Pháp Hòa thêm lời)

Về đây bên nhau, ta nói lại tình xưa
chuyện gì mình không an vui,
sao gói gém thành tơ vùi
buông xuống cho được vui

để lòng mình thêm thanh thản
không trách hờn chi nhau
ta thấy lòng mình bớt đau.

Ta gây hoài, sợ rằng con cái bơ vơ
nhà mình không sao yên ấm
ta sẽ khổ suốt đời anh ơi
thì em ơi em vì nghĩa xưa ta về dựng lại
chuyển hóa bao niềm đau xót đến bình an.

Rồi sau cơn mưa, giông tố sẽ vượt qua
trời đẹp và xanh bao la
soi sáng lối đường ta về
chim én mang mùa xuân, xóa mờ niềm đau năm cũ
ta sẽ về bên nhau
xây ấm lại tình cố nhân.

Ta gây hoài, sợ rằng con cái bơ vơ
nhà mình không sao yên ấm
ta sẽ khổ suốt đời anh ơi
thì em ơi em vì nghĩa xưa ta về dựng lại
chuyển hóa bao niềm đau xót đến bình an.

Rồi đây yêu thương, soi sáng cả nhà ta
mình dệt mùa thương năm qua bao trách móc sẽ phai
nhòa ta nối lại tình xưa, sống trọn mùa xuân muôn thuở
chim én về ta thấy đời cần có nhau
ta sẽ về bên nhau, xây ấm lại tình cố nhân.

71. ĐƯA NHAU VỀ BẾN TÂM LINH

(Nhạc Hoàng Thi Thơ - Lời Pháp Hòa)

Ta xin đưa nhau về
Về quê hương ta đó
Ta xin đưa nhau về
Về tâm linh tuyệt vời
Nơi đó không có xô xao
Chúng Tăng như muôn ngọn nến
Đồng vọng những tiếng Pháp âm
Sáng soi đưa tâm về nhà
Em thấy không em
Em thấy không em
Em thấy không em
Quê hương ta ơi
Quê hương là Chùa
Quê hương tuyệt vời
Có tiếng chuông thanh
Ôi có tiếng chuông thanh
Thiên tình ca trong nắng
Lắng bao muện phiền
Ta nên đưa nhau về
Về quê hương ta sống
Ta nên đưa nhau về
Về khóa tu mùa hè
Vầu trời thơm ngát yêu thương
Với muôn câu kinh chào đón

Mình cùng chung hát nhau nghe
Sống yêu thương trong Lục Hòa.
Ta theo nhau đi về
về quê hương ta đó

Ta theo nhau đi về
Về quê hương Phật Đà
Đường trần lấm lối phong ba
Gió giông đưa ta lạc lối
Đạo màu thơm ngát hương hoa
Chúng ta theo nhau mà về...

72. HẠNH PHÚC TRONG PHÚT GIÂY

Ta hạnh phúc liền giây phút này
Lòng đã quyết dứt hết âu lo
Không đi đâu nữa
Có chi để làm
Học buông thả sống không vội vàng

Ta hạnh phúc liền giây phút này
Lòng đã quyết dứt hết âu lo
Thong dong khi bước
Thảnh thơi lúc làm
Lòng thanh thản sống trong nhẹ nhàng

73. BÀ MẸ QUÊ

(*Phạm Duy*)

Vườn rau vườn rau xanh ngắt một màu
Có đàn có đàn gà con nướng nấu

Mẹ quê, mẹ quê vất vả trăm chiều
Nuôi một, nuôi một đàn con chất chiu
Bà bà mẹ quê gà gáy trên đầu ngọn tre
Bà bà mẹ quê chợ sớm đi chưa thấy về
Chờ nụ cười son chờ đồng quà ngon.

Trời mưa trời mưa ướt áo mẹ già
Mưa nhiều mưa nhiều thì tươi bông lúa
Trời soi trời soi bốc khói sân nhà
Nắng nhiều nắng nhiều thì phơi lúa ra

Bà bà mẹ quê đêm sớm không nề hà chi
Bà bà mẹ quê ngày tháng không ao ước gì
Nhỏ giọt mồ hôi vì đời trẻ vui

Miệng khô miệng khô nhớ bát nước đầy
Nhớ bà nhớ bà mẹ quê xưa ấy
Mùa đông mùa đông manh chiếu thân gầy
Cháu bà cháu bà ngủ thiêu giấc say
Bà bà mẹ quê chân bước ra đời rồi xa
Bà bà mẹ quê từ lúc khói hương xóa nhòa
Nhìn về miền quê mà giọt lệ xa

74. SÔNG VÀ BIỂN

Em chưa từng thấy biển
Em chỉ biết dòng sông

Nhưng có nghe cô kể
Biển thì rộng hơn sông
Biển thì rộng hơn sông
Biển thì rộng mênh mông
Bao la biển xanh mặn nông
Một đời người như sông
Nếu ai sống cho riêng mình thì lòng hẹp như sông
Nếu ai sống cho muôn người thì lòng rộng mênh mông

Em chưa từng thấy biển
Em chỉ biết dòng sông
Nhưng có nghe cô dạy
Đừng để lòng hẹp như sông
Hãy để lòng rộng mênh mông
Hãy để lòng rộng mênh mông
Bao la như biển xanh mặn nông
Một đời người như sông
Nếu ai sống cho riêng mình thì lòng hẹp như sông
Nếu ai sống cho muôn người thì lòng rộng mênh mông

75. XIN NGUYỆN LÀM DÒNG SÔNG

Xin nguyện làm dòng sông
Không làm hạt nước nhỏ
Trên đường về đại dương
Vàng trắng khuya sáng tỏ

Xin nguyện làm dòng sông
Không làm hạt nước nhỏ
Cuốn phăng trên đường đi

Bao niềm đau nổi khổ

Xin nguyện làm dòng sông
Không làm hạt nước nhỏ
Tấu khúc nhạc hải triều
Xua tan nổi u sầu

Cùng nhau ta múa ca
Không sợ đường đi khó
Với tình thương bao la
Độ người không biên giới

Xin nguyện làm dòng sông
Không làm hạt nước nhỏ
Mỗi bước con đã về
Đây quê hương Tịnh Độ

76. LÝ THIÊN HÀNH

(Nhạc Lý Qua Đèo - Lời Pháp Hòa)

Chiều chiều thông thả, thông thả
Tà là ta đi Thiên (2 lần)
Thong dong, thong dong, lòng ta khỏe nhẹ
Khỏe, Nhẹ như rúa, như rúa
Oi hỏi nhẹ nhàng
Nhẹ nhàng là nhờ ta biết tu, là nhờ ta biết tu

Oi hỏi nhẹ nhàng
Là nhờ ta biết buông
Chiều chiều, ngắm cảnh, ngắm cảnh
Tà là mây trên trời, tà là thông bên đồi
Thong reo, mây bay - bình an như rúa
Úy oả, chi rúa (nè) chi rúa (nè)
Oi hỏi nhẹ nhàng, nhẹ nhàng và bình an phút giây
Là quê ta ở đây
Oi hỏi nhẹ nhàng, và lòng ta thênh thang.

77. SÂN TRƯỚC CẢNH MAI

(Nhạc Câu Chuyện Đầu Năm - Lời Pháp Hòa)

Xuân vừa đi cánh hoa vừa rơi
Xuân về bao nụ hé môi cười
Năm mới về với nhiều niềm vui
Năm rồi chuyện cũ đã lui
Qua rồi hết những ngậm ngùi.

Ta cùng nhau đón thêm mùa xuân
Xuân dù thay đổi biết bao lần
Trên mái đầu tóc đã nhạt phai
Cho dù đời có đổi thay
Sân ngoài mới nở cảnh mai!

Xuân mang niềm tin tới
Bao la nguồn yêu mới, như hoa mai nở phơi phơi
Nhớ trao nhau nụ cười
Đón nhau trong cuộc đời, trên đất mẹ vui khắp nơi,

Xuân gieo lộc khắp chốn
Xuân đi rồi xuân đến, do nhân duyên thời tiết đến
Đón xuân nơi hằng ngày
Sống vui trong từng giờ, đây lời nguyện xin chớ quên.

Ta thường đi ruổi rong tìm xuân
Chân Thường Xuân chẳng có với đây
Khi biết nhìn Xuân thật tại đây
Xuân về từng phút đắp xây
Xuân lòng muôn thưở còn đây!

Khi biết nhìn Xuân thật tại đây
Xuân về từng phút đắp xây
Xuân lòng muôn thưở còn đây!

78. LÝ BÔNG SEN

(Nhạc Lý Cây Bông - Lời Pháp Hòa)

Bông sen tinh khiết mình đem tặng nhau ơi người ơi
Bông đây vượt ngoài thế tục ơi người ơi
Trồng sen giữa nơi ao bùn, nhưng mà chẳng nhiễm ô
Trồng sen giữa nơi ao bùn, nhưng ngào ngạt hương thơm

Ta nay vẫn sống giữa nơi trần gian ơi người ơi
Thảnh thơi duy trì chánh niệm ơi người ơi
Sáu căn nhớ luôn hộ trì, tam nghiệp chẳng nhiễm ô
Mình nay sống ngay giữa đời, nhưng lòng lại thảnh thơi.

Ai kia có trách phiền ta việc chi ơi người ơi

Thì ta quay về phản tỉnh xem việc chi
Người kia chẳng qua hiểu lầm, ta buồn khổ làm chi
Dù ai có hay nói gì, ta học hạnh lắng nghe
Dù ai có hay nói gì ta học hạnh thả buông.

79. CON ĐƯỜNG XƯA TA ĐI

(Nhạc Con Đường Xưa Em Đi - Lời Pháp Hòa)

Con đường xưa ta đi, nguyện dâng hết cuộc đời, hóa độ
bao thế nhân

Dù đường lắm gian nguy, nhưng ta bền ý chí, ngại
ngùng giông gió chi

Những mùa trăng nên thơ, ngồi yên ngắm từng giờ
Tách trà hương khói bay

Gió nhẹ trang kinh thơ, thắm bao lòng sống mơ, hỏi
còn vương vấn chi?

Ai ơi! nghìn sóng lên khơi, lòng đã quyết rồi, ta nguyện
tu suốt đời

Nơi đây, chẳng có đau thương, xin nhắn đôi lời, mình
còn khắc ghi hoài

Ai ơi! chiếc áo khi xưa, mình đã huy hoàng, được bàn
tay chính Thầy,

Trao ta, trao hết ân tình.

Tình đến bao giờ, dặn lòng ta phải nhớ, con đường xưa
ta đi

Thời gian có quên gì

Đá mòn kia vẫn ghi, ghi một đêm trăng thanh

Ta quyết độ chúng sanh
Đến bờ Vui mới thôi.
Ghi một đêm trăng thanh
Ta quyết độ chúng sanh
Đến bờ Vui mới thôi.

80. TRỢ DUYÊN

(Nhạc: Duyên Kiếp - Lời Pháp Hòa)

Anh ơi nếu buồn ta phải làm sao
Tim em thắt chặt bấy lâu buồn hoài
Rồi vì hiềm hận chẳng muốn nhìn ai
Suốt ngày em chỉ nhăn nhó đôi mày

Em ơi nhớ thở nhớ cười thật tươi
Dáng em lúc cười thấy bao hiền hòa
Buồn hoài làm gì xấu lắm người ơi
Em thở, em cười, mắt em rạng ngời.

Anh ơi nhớ rằng chớ làm khổ em
Nếu Thương rắng Hiểu tránh bao muộn phiền
Mình cùng đi nhau trên bước tu
Xóa tan tất cả khổ đau ngục tù

Anh đây hứa sẽ cố tạo nguồn vui
Sống trong chánh niệm đẩy lui ngậm ngùi
Nhà mình càng ngày càng có niềm vui
Sống trong chan hòa biết bao mặn mà.

81. CỘI BỒ ĐỀ

(nhạc Trúc Đào - lời Pháp Hòa)

Chùa tôi có cội bồ đề
bình an đứng vững chẳng hề lung lay
chiều thu nắng đẹp phương này
vàng sân lá đỏ cho đầy trang thơ
ĐK:

Hạt lành gieo rắc muôn nơi
nguyên mang ánh sáng tận nơi khở sâu
nhìn trời trong sáng đâu đâu
nhìn trăng mờ ảo sáu như màu pha lê
cuộc đời trôi hết đam mê
nhìn xem cuộc thế chợt nghe lạnh lùng
thuyền từ giữa bến lao lung
bàn tay cứu vớt người lên bến Lành.

Chiều nay ngắm cội bồ đề
mùa thu nắng đẹp lá về trên tay
người ơi xin ở nơi này
cùng ta an trú tháng ngày thong dong.

Cuộc đời trôi hết đam mê
nhìn xem cuộc thế chợt nghe lạnh lùng
thuyền từ giữa bến lao lung
bàn tay cứu vớt, người lên bến Lành

Chiều nơi ngắm cội bồ đề
mùa thu nắng đẹp lá về trên tay
người ơi xin ở phương này
cùng ta an trú tháng ngày thong dong.

82. TÂM HẠNH NGƯỜI TU

(nhạc Duyên Kiếp Cầm Ca - lời Pháp Hòa)

Khi quyết tâm mang áo người tu
đi trong cuộc đời
mang giáo pháp cho người người
nguyện rằng không lui
bên lòng ai ơi
cùng đi trong thành thoi

Lòng trong sáng ai ơi
xin gìn tâm ấy trọn đời
xin nhớ rằng đời người tu sĩ
sống vui và sống bình an.
Lợi danh ta sợ lợi danh
vì lợi danh như là hương hoa
lỡ mai sau ta mất lợi danh ta khổ thật nhiều

Ngày mai trên vạn nẻo đường
chúng ta đem
ánh quang minh về khắp nẻo
xa lìa oán thù
chúng ta đưa người lìa bến mê.

Khi đã mang manh áo cà sa
ta xin bằng lòng
nghe tiếng trách khen của người đời
vững lòng an nhiên, chẳng màng khen chê
vì tin nơi Quả-Nhân
Mình vẫn sống an nhiên
trong từng hơi thở nhiệm mầu

xin nhớ rằng
dù đời thay đổi
nhưng tâm tu vẫn còn đây.
Khi đã mang manh áo cà sa
ta xin bằng lòng

83. NGUỒN VUI LÝ TƯỞNG (nhạc Túp Lều Lý Tưởng)

Từ ngày quyết chí tu tâm chuyển hóa thật nhiều
từ ngày quyết chí lo tu mình hết cô liêu
Mộng đời hôm trước đã qua mình vất đi thôi
ta nay nguyện sống bình an,
ta nay nguyện sống đàng hoàng
đời mình đẹp mãi với bao niềm vui
đời mình đẹp mãi với bao bình an.

Rồi mình đi kiếm liễu xanh mình kết làm màn
rồi mình xin khóm trúc xin trồng hết chung quanh
ngoài vườn hoa cúc hoa mai nào khác chi tranh
ban mai mình ngắm màu hoa
đêm đêm mình ngắm chị Hằng
dù nghèo cuộc sống vẫn luôn bình an
đời mình đẹp quá có ai bằng ta...

Sống bằng chánh niệm của thân và của tâm
ta đâu còn đau thương
Sống bằng chánh niệm của hiếu và của thương

ta đâu còn thê lương
mái nhà lý tưởng ta xây bằng tâm hài hòa
bao nhiêu sầu thương nhạt nhòa
tâm ta thấm nhuần cuộc đời như hoa.

Cuộc đời chưa chắc đã mua hạnh phúc bằng tiền
vì tiền chưa chắc đã cho cuộc sống như tiên
hằng ngày ta bước thong dong rồi ngắm thiên nhiên
tâm ta chận dứt sầu thương
thân ta lặng lẽ bình thường
cuộc đời chẳng có vấn vương sầu đau
cuộc đời đẹp mãi với muôn vì sao.